

Ikt.sz.: STB/102-3/2012.

STB-27/2012. sz. ülés
(STB/84/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Sport- és turizmusbizottságának**
2012. október 1-jén, hétfőn, 9 óra 05 perckor
az Országgyűlés Irodaháza III. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>A bizottság részéről</i>	4
<i>Megjelent</i>	4
<i>Helyettesítési megbízást adott</i>	4
<i>Meghívottak részéről</i>	4
<i>Hozzászóló</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	5
<i>Dr. Matolcsy György tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések, vélemények</i>	8
<i>Dr. Matolcsy György válaszai</i>	14

Napirendi javaslat

Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Az ülés résztvevői**A bizottság részéről****Megjelent**

Elnököl: **Szalay Ferenc** (Fidesz), a bizottság elnöke

Lasztovicza Jenő (Fidesz), a bizottság alelnöke

Zakó László (Jobbik), a bizottság alelnöke

Becsó Zsolt (Fidesz)

Hadházy Sándor (Fidesz)

Horváth Zoltán (Fidesz)

Kovács Ferenc (Fidesz)

Kovács Péter (Fidesz)

Törő Gábor (Fidesz)

Hoffman Pál (KDNP)

Horváth András Tibor (MSZP)

Pál Béla (MSZP)

Szilágyi György (Jobbik)

Dr. Vadai Ágnes (független)

Helyettesítési megbízást adott

Becsó Zsolt (Fidesz) megérkezéséig Lasztovicza Jenőnek (Fidesz)

Horváth Zoltán (Fidesz) megérkezéséig Hadházy Sándornak (Fidesz)

Kovács Péter (Fidesz) megérkezéséig Kovács Ferencnek (Fidesz)

Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz) Szalay Ferencnek (Fidesz)

Vincze László Mihály (Fidesz) Törő Gábornak (Fidesz)

Bús Balázs (KDNP) Hoffman Pálnak (KDNP)

Meghívottak részéről**Hozzászóló**

Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 05 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

SZALAY FERENC (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Elkezdjük munkánkat.

Nagy szeretettel köszöntöm Matolcsy miniszter urat, köszönöm, hogy meghívásunkat elfogadta, és a mai napirendi pontunk előadójaként tájékoztat minket a bizottságot érintő kérdésekről és más kérdésekről is természetesen.

Kérdezem a bizottságunkat, hogy elfogadja-e a napirendi pontot. Aki elfogadja, emelje föl a kezét, legyen szíves. (Szavazás.) Egyhangúlag elfogadtuk.

Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Van-e hozzá kérdés, hozzáfűznivaló? (Nincs jelzés.) Nincs.
Miniszter úr, átadnám a lehetőséget.

Dr. Matolcsy György tájékoztatója

DR. MATOLCSY GYÖRGY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm szépen a meghívást. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Urak! Igen tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy a frakciószövetség rendkívüli ülésére való tekintettel rövidebben, mint terveztem foglaljam össze a Nemzetgazdasági Minisztérium meg a magam szempontjából, hogy hogyan is állunk a számunkra egyik legfontosabb ágazat, a turisztika, a vendéglátás szempontjából, és aztán természetesen tisztelettel várom a bizottság részéről a kérdéseket, hozzászólásokat és más véleményeket.

Azzal kell kezdenem, hogy 2008 után gyakorlatilag teljes mértékben megváltozott Európában, ezen belül Közép-Európában, ezen belül Magyarországon a turizmus feltételrendszere. Tehát a 2008 előtti szakaszban - ez egy hosszú szakasz volt - a nagyon olcsó hitelek, nagyon olcsó hitelekből megvalósított fejlesztések, a nagyon erős európai uniós központi támogatásoknak az eurózóna déli államaiban a fejlesztések felé menő rendszere és a nagyon gyorsan bővülő vendéglátás és turizmus egy konjunktúrát, általános európai konjunktúrát hozott a turisztikai ágazatban. Mi ezt a konjunktúrát 2000 körül igen kiválóan kezdtük kihasználni. Ha még emlékszünk arra - mindannyian fiatalok vagyunk itt, a hölgyek különösen -, az első Széchenyi-tervben 20 milliárd forintnyi állami támogatással 50 milliárd forintnyi egészségturisztikai fejlesztést indított Magyarország, és ezzel néhány év alatt, tehát úgy látjuk, hogy olyan 2006-2007-re valójában behoztunk egy 10-15 éves hátrányt például Ausztriával, Burgenlanddal vagy néhány más dél-európai országgal szemben.

Ez az általános turisztikai konjunktúrakörnyezet 2008 után alapvetően megváltozott, a fejlesztések terén megváltozott. Az eladósodást a korábbi adósságok törlesztése terheinek az időszakok váltotta fel mindenhol, Görögországtól Spanyolországig. Az európai középosztály fogyasztói, fogyasztási szokásai a turizmus területén is döntő módon megváltoztak, árérzékenyebbé vált az európai középosztály. Döntő módon változóban van az üzleti turizmus, a drága, szinte korlátlan költségelszámolású konferenciaturizmus megcsappanóban van, a verseny döbbenetes módon kiegyenlített, hiszen nagy fejlesztések, nagy desztinációk versenye folyik az Európai Unióban.

Erre a 2008 utáni helyzetre egy új turisztikai koncepcióval kell válaszolni. Ez az oka annak, hogy a kormány megállította, kérte az Országgyűlést, hogy álljunk meg az új turisztikai és vendéglátó-ipari törvény tárgyalásával, és előtte dolgozzunk ki egy új turisztikai koncepciót.

Sok minden érvényes abból, amit tíz évvel ezelőtt egyébként az itt ülők döntő többségével kialakítottunk. Továbbra is érvényes, hogy Magyarország Közép-Európa egyik legvonzóbb turisztikai, vendéglátó-ipari desztinációja. Továbbra is érvényes az, hogy ezen belül az egészségturizmus a zászlóshajónk. Továbbra is érvényes az, hogy minden, ami a gasztroturizmus, gasztronómia, hungarikumok, egészséges étkezés, nagyon-nagyon erősen ott van. Továbbra is érvényes az, hogy egyszerre kell Budapestet mint globális turisztikai célpontot és a Budapesten kívüli magyar világot fejleszteni. Továbbra is érvényes, hogy a hagyományos nagy vonzerőinket, mint például a főváros mellett természetesen a Balaton, természetesen a borvidékeink, a nagy történelmi központjaink, párhuzamosan kell fejleszteni.

Azonban az új helyzetre új választ kell adni. Ebben az új turisztikai koncepcióban egészen máshogy kell kezelni a fejlesztések kérdését. Az európai uniós források fölértékelődnek ebben a koncepcióban, mert a hitelforrások megdrágultak és eltűntek. Tehát elsősorban vissza nem térítendő európai uniós forrásból finanszírozható fejlesztésekben kell gondolkodnunk.

Gondolkoznunk kell egy szélesebb gazdaságfejlesztési összefüggésben, ami azt jelenti, hogy azokat az elmúlt 10-15 évben, néhány évtized alatt kialakult erősségeinket, nagyon erős pontjainkat még erőteljesebben kell fejleszteni. Mondok egy példát, a fogturizmusban Magyarországnak egy nagyon erős rése van, Európában 42 százalékunk van.

A gazdaságfejlesztési prioritás azt is jelenti, hogy területfejlesztéssel kell egybekapcsolni minden egyes turisztikai fejlesztést. Tehát már nem egyszerűen arról van szó, hogy itt, ott, amott egy-egy szállodát fejlesztünk vagy egy-egy fürdőt, vagy elkezdtük együtt a fürdőt és a szállodát, hanem hogy térségeket kell együtt fejleszteni, és akkor ott mindent fejleszteni kell, közutat, légi közlekedést, vízi közlekedést, infrastruktúrát, oktatást, szakképzést, továbbképzést, és persze mindent, ami a turisztikai vonzerőhöz szükséges.

További nagyon fontos eleme kell hogy legyen a 2008 utáni helyzetben kialakuló turisztikai koncepciónknak az, hogy meg kell tudnunk találni azt a vertikumot, ami a stratégia, fejlesztések, a marketing és a tudás tökefelhalmozása között van. Tehát ezeket is együtt kell fejleszteni. Tehát egy jó stratégiára jó fejlesztésekkel, jó marketinggel és nagyon-nagyon sok képzéssel kell ráépülni.

Ennek az új koncepciónak a vázát, a tervezetét a Nemzetgazdasági Minisztérium elkészítette. Ez a nemzeti turizmusfejlesztési koncepció jelen pillanatban a kormányon belüli szakértői körben van, és tervezzük, hogy két héten belül részben a bizottságnak, részben pedig a szakmának átadjuk. Azt gondolom, hogy egy nagyon alapos vitát kellene folytatnunk akár az év végéig erről az új, legalább a következő 10-15 évre érvényes nemzeti turizmusfejlesztési koncepcióról. Meg kellene vitatnunk, hogy hogyan kapcsolódik ez össze a 2014-2020 közötti fejlesztési koncepciókkal, meg kell vitatnunk, hogyan kapcsolódik ez össze például a Kárpát-medencei fejlesztéseket tartalmazó Wekerle-tervvel. Meg kell vitatnunk, hogyan kapcsolódik össze az adórendszerrel, mert az is nyilvánvaló ebben az új korszakban, hogy nem csupán fejlesztések versenyeznek egymással, hanem gazdaságpolitikák, ezen belül adópolitikák is versenyeznek.

Mondok talán egy érzékeny témát, ami sokszor fölvetődik, hogy magas az áfa általában a magyar gazdaságban, de ezen belül a turizmuságazatban, a vendéglátásban a legmagasabb az Európai Unióban. De hogy ezt kell-e mérsékelnünk, vagy inkább az élőkategóriákban kell nagyon erőteljesen lefele mennünk, miközben az általános gazdaságpolitikai keretek között javul az ország pénzügyi megítélése, csökken az államadósság, 3 százalék alatti a deficit, nő a foglalkoztatás, csökken a munkanélküliség, tehát javul az ország általános megítélése, és segít közben egy korábbinál gyengébb forintárfolyam, mert valljuk itt be, egymás között vagyunk, hogy a 2011-es, még inkább a 2012-es turisztikai számainkban főként a 7-8 százalékos külföldi vendégéjszaka- és vendéglétszám-bővülésben jelentős szerepet kap az árfolyam is. Nos, ezeket a kérdéseket,

tehát a gazdaságpolitika valamennyi fajsúlyos kérdését az adórendszertől az árfolyampolitikáig, az európai uniós fejlesztési források felhasználásától a banki hitelek, a hitelforrások bekapcsolásáig meg kell vitatnunk.

Én azt javaslom, hogy akár az év végéig is fordítsunk erre együtt nagyon sok időt, mert amit most együtt kialakítunk, és amit egy végleges nemzeti turizmusfejlesztési koncepcióba beteszünk, annak alapján tudunk új turizmus- és vendéglátó-ipari törvényt alkotni valamikor kora tavasszal.

Azt gondolom, hogy közben nagyon-nagyon markáns változások zajlanak le azokban az európai országokban, amelyekkel mi a turizmus, vendéglátás területén is versenyben állunk. Nagyon erőteljes és kettéágazó folyamatok zajlanak. A dél-európai országok általános gazdasági környezete nem kedvez a turizmus szárnyalásának a hitelektől az országmarketingig. Ugyanakkor Közép-Európa jelentősen fölértékelődik minden szempontból. Tehát nekünk most már nem feltétlenül a dél-európai versenyben kell megállnunk a helyünket, hanem egy nagyon erős közép-európai versenyben.

Átalakul ezért a külföldi látogatók szerkezete is. Mindenki ismeri az adatokat, hogy az első tíz küldő országban 30 százalék körüli növekedés van az Olaszországból és Oroszországból érkező vendégek részéről. Nagyon erőteljes átalakulás van. Tehát az, hogy Dél-Európában az árakkal, költségekkel, adókkal, politikai stabilitással baj van, egyfelől segítheti a magyar turizmust, miközben a keleti nyitás keretében most először Oroszországból, de meggyőződésem, hogy Kínából, Koreából, Japánból és a déli sávból, tehát Közép-Keletről, Közel-Keletről és egyébként még a korábbi térségcsoportból, Közép-Ázsiából is igen jelentős növekedés várható.

Tisztelt Bizottság! Az új nemzeti turizmusfejlesztési koncepció, majd az erre épülő új törvény és az ennek következtében kialakuló új gazdaságpolitikai javaslatok - tehát adórendszertől az európai uniós források felhasználásáig (*Dr. Vadai Ágnes megérkezik az ülésre.*) - azt jelenthetik, ha jól ragadjuk meg ezeket a lehetőségeket, hogy ebben az évtizedben a turizmus lesz a magyar gazdaság egyik legfontosabb húzóágazata, azt kell önöknek mondanom, hogy a három húzóágazat közül az egyik. Nyilvánvalóan a feldolgozóipar megmarad a legerősebb húzóágazatnak, én azt gondolom, hogy a mezőgazdaság, élelmiszeripar mindenképpen ide kell hogy felzárkózzon, és a turizmus, vendéglátás az első három húzóágazat között lehet.

A magyar belföldi vendéglátás és turizmus követi a belföldi vásárlóerőt és a belföldi fogyasztási szerkezet változását. Tehát itt nincs egyelőre erős felhajtóerő. Csökkent a belföldi vendégek által eltöltött vendégéjszakák száma, illetve a létszám is, de a kettő együtt, miután Magyarországon a nyugat-európai turizmus bevételi szerkezetéhez képest fordított az arány, tehát nálunk magasabb a külföldi, hogyha az összes számot egybeveszem, 55 százalék körül van, és 45 százalék körül a belföldi. De ugyanez Ausztriában: 70 százaléka belföldi, 30 százaléka külföldi, vagy még magasabb.

Ez azt jelenti, hogy a belföldi látogatók, a vendéglátás, a belföldi turizmus fejlesztését is egy külön koncepción belüli alkonceptióval kezelni kell. Mi ezt megkezdtük, az első ilyen lépések már érezhetőek. A Széchenyi-pihenőkártya a Széchenyi Gazdaságfejlesztő Társaság javaslatára bekerült a turizmus rendszerébe, az Erzsébet-utalvány bekerült - hogy úgy mondjam - a vendéglátás rendszerébe, és a kettő együtt már nagyjából 130-140 milliárd forintot potenciális keresletet javító tényező lehet. Ezt folytatni érdemes, tehát szeretném elmondani, hogy az NGM vezetése részéről nyitottak vagyunk minden olyan javaslatra, ami a célzott vásárlóerő-bővítést jelenti a következő évben a magyar turizmuságazaton belül, minden, ami célzott, tehát ez lehet a SZÉP-kártya bővítése, lehet az Erzsébet-utalvány bővítése, lehet a zsebek közötti átjárás, sok minden lehet. Várjuk itt a szakma javaslatát.

Hasonló módon nyitottak vagyunk ebben az új közgazdasági környezetben arra, hogy az adórendszert - elsősorban nem az áfára gondolok, ezt szeretném rögtön elmondani -

használjuk kreatívan, jól a hazai turizmus, a belföldi turizmus és vendéglátás segítésére. Ez a 450 ezres keret a SZÉP-kártya esetében azért egy nagyon jelentős adórendszerbeli módosítás. A munkahelyvédelmi akciónak a célzott, élőlímkát terhelő adók csökkentését célzó jellege szintén nagyon sokat segíthet. Gondoljunk arra, a 25 év alattiak vagy 55 év felettiak, tartós munkanélküliek esetében ezek nagyon jelentős célzott kedvezmények lehetnek a belföldi turizmusban résztvevő cégcsoportok számára.

Nagyon sokat jelenthet az is, hogy az európai uniós forrásokat jól használjuk föl, és végezetül erre szeretnék nagyon röviden rátérni. Az a javaslatom a bizottság részére, hogy használjuk 2012 végéig, de főként a 2014-20 közötti időszakban az európai uniós fejlesztési forrásokat mint döntő turisztikai fejlesztési forrásokat. A hitelezésre, a hitelrendszerre, az eladósodásra épülő 2008 előtti világnak végleg vége van. Hogy a végleg mit jelent, mondjuk az elkövetkező néhány évtizedre biztos. Hogy mi lesz ötven év múlva, azt nem nagyon tudjuk, de hogy ennek a világnak vége van, az egészen biztos.

De mi használhatjuk az európai uniós forrásokat, ahogy tettük az első Széchenyi-tervben, és ezért az első eredmények itt biztatóak, mert eddig az összes európai uniós, turisztikába irányuló forrás 159 beruházás megvalósítását segítette, és az új Széchenyi-terven belül további mintegy 120 milliárdos forrás került már eldöntésre. További, nagyjából 60 milliárd forintról lehet dönteni, kiemelt turisztikai fejlesztésről, mondjuk 1 milliárd forint feletti fejlesztésről a következő hetekben, hónapokban.

Ezzel csak azt szeretném érzékeltetni, hogy még ebben a hétéves uniós költségvetési ciklusban is jelentős összegek vannak olyan turisztikai fejlesztésekre, amelyeket beágyazhatunk - még egyszer - területfejlesztésbe, beágyazhatunk gazdaságfejlesztési közegbe és gazdaságpolitikai céljaink teljesítésébe.

Tisztelt Bizottság! Az időre való tekintettel én itt most megállnék. Tehát azt kell mondanom, hogy egy új nemzeti turizmusfejlesztési koncepcióra van szükségünk, új törvényre, új gazdaságpolitikai, ezen belül adózási, gazdaságfejlesztési eszközökre. Ezekkel meg tudjuk nyerni 2020-ig vagy utána is azokat a lehetőségeket, amelyek megnyílnak Közép-Európában a 2008-as változások után. Ehhez azonban arra van szükség, hogy örüljünk annak, hogy tavaly és tavalyelőtt, tehát már tavalyelőtt a 2008-as válság előtti szintre emelkedett a turizmus teljesítése, teljesítménye, örüljünk annak, hogy a külföldi vendégforgalom és vendégéjszakák száma 7-8 százalékkal nőtt ebben az évben augusztus végéig, de ne ebből induljunk ki. Abból induljunk ki, hogy a turizmus a következő 5-10 év egyik húzóágazata lehet, és ehhez szükséges nagyon-nagyon sok változtatás az eszközrendszerünkben, a fejlesztésünkben és a szabályozóinkban, ehhez pedig szükségünk lesz egy új törvényre.

Tisztelt Elnök Úr! Alelnök Urak! Tisztelt Bizottság! Ez lenne a bevezető. Köszönöm szépen.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Kérdezem bizottságunkat. Kérdések, vélemények? *(Jelzésre:)* Pál Béla képviselő úr!

PÁL BÉLA (MSZP): Köszönöm szépen. Ha megengedi elnök úr, mivel mondta miniszter úr, hogy takarékoskodni kell az idővel, én a kérdést, véleményt egyben mondanám el, hogyha van rá mód.

ELNÖK: Én is ezért mondtam, hogy kérdés, vélemény van-e.

PÁL BÉLA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Két előzetes megjegyzésem hadd legyen. Mivel nemrég volt a turizmus világnapja, azt hiszem, hogy

mindannyiunk nevében köszönetünket és elismerésünket fejezhetjük ki a turisztikai szakma szolgáltatóinak, munkavállalóinak, vállalkozóinak azért, amit a magyar turizmus érdekében tesznek. Elismerés illeti a Turizmus Zrt.-t is azért, hogy a „Legyen egy mosollyal több!” akciójának keretében, amelyet ebben az évben másodszor rendezett meg, tényleg sikeresen felhívta a figyelmet arra, hogy Magyarország vendégbarát ország, és hogy a magyar turisztikai szolgáltatók térségenként, régióinként, településenként milyen kiváló és színvonalas munkát végeznek.

A másik előzetes megjegyzésem miniszter úr tájékoztatójával kapcsolatban. Ellenzéki képviselőként is hadd mondjam azt, hogy én örülök ennek a hangnemnek, a hangsúlyoknak is, amelyekről beszélt, mert azt érzékelem, hogy ez legalábbis a turizmus területén eltávolodás a tündérmesék világától. Tehát ez egy olyan tájékoztató olyan célok megfogalmazásával, amellyel kapcsolatban, ha vannak is kételyeink, de azt gondolom, hogy a szándék tisztességét nem szabad és nem is kell megkérdőjelezni ebben.

Azt is szeretném ehhez hozzátenni, hogy bár a gazdaságpolitika megítélését illetően vannak jelentős különbségeink természetesen, és sajnos ez idáig az aggályainkat bizonyította ez a különbözőség, hiszen nem 7 százalék volt a gazdasági növekedés, hanem sajnos már recesszióba fordul az ország, és a szegényebbek még szegényebbek, a gazdagabbak még gazdagabbak lettek. Erről csak azért beszélek, mert mindez természetesen hat a turizmusra is, de ezzel részleteiben nem kívánok foglalkozni, mert ezek megmaradnak, inkább a turizmust érintő hatásokról szólnék nagyobb hangsúllyal.

Miniszter úr sem vonja kétségbe, hogy a turizmus a világ legérzékenyebb ágazata, tehát nemcsak az időjárás, a természeti körülmények, a világpolitika változásai hatnak rá, hanem a kormányzat általános politikája is. Ebben a tekintetben hadd mondjak három elemet. Az egyik az, hogy nagyon nagyra becsülöm miniszter úr és miniszterelnök úr magyar történelmi hagyományaink iránti elkötelezettségét, de miniszterelnök úrnak is tudnia kell, és mivel ön a jobb keze, biztos fel is hívja rá a figyelmét, hogy míg a magyar néptánc egyedi sajátosságú, és ezek között a csujogató vagy éppen a páratánc területenként hasznot hoz az országnak; a pávatánc nem tartozik ezek közé, mert ez adott esetben sajnos anyagiakban mérhető károkat is okoz az országnak.

A másik ilyen, hogy a vendégeink 80 százaléka az Unió országaiból érkezik. Ha a kormány olyan módon politizál, hogy nagyon gyakran az Unió normáival szemben történik ez, akkor nyilván ez kihat az ország megítélésére is, úgyhogy előfordulhat, hogy ez nem vendégszámösvölést, hanem éppen -csökkenést jelent.

A harmadik. Azok a jelenségek, amelyek bár még szűk körben, de megjelentek az országban - a kirekesztés, a rasszizmus vagy a gyűlöletkeltés -, ha nincs ellene következetes kormányzati fellépés, akkor ezek rontják, és nem erősítik a magyar turizmus vonzerejét, tekintélyét, és akkor hadd tegyem ide az azeri baltás gyilkos kiadatását is.

Pont. Ennyit az általános ügyekről. Most beszéljünk csak a turizmusról.

Miniszter úr, én azt gondolom - és remélem, hogy önnel együtt -, hogy az, hogy az eddigi összes kormányzat stratégiai ágazatnak minősítette a turizmust, nagyon jó, nemcsak a Fidesz-, hanem a szocialista-szabad demokrata kormányok is. Azt is hadd tegyem hozzá, hogyha itt időközönként nem minden abban a tekintetben sikerült, ahogy eredetileg eldöntötték - és ez igaz önökre is, igaz volt ránk is -, az nem mindig azokon a szakpolitikusokon múlt, akik a turizmus ügyeit képviselték, hanem ebbe bizony belejátszottak olyan gazdaságpolitikai helyzetek is, amelyekben nem volt lehetséges a célokat megfelelően teljesíteni, vagy éppenséggel a turizmus képviselői vereséget szenvedtek a saját oldaluktól, háttérbe szorultak. Ezt mindenképpen hozzá kell tegyem, és ezt a bevezető mondatot mindenképpen el kellett mondjam, mert nem azt a fajta hozzászólást szeretném tenni, hogy most visszanosztalgizunk, hogy bezzeg, amikor mi voltunk, akkor minden rendben volt, de önöknél semmi sem, hanem szeretném azt érzékeltetni, hogy vannak olyan

közös ügyeink, amelyek akkor sikeresek, hogyha kormányzati ciklusokon átívelve tudjuk őket fejleszteni, megvalósítani, és vannak természetesen emellett különbözőségeink is, de ebben nagyon vigyázni kell, hogy ne essünk át a ló túloldalára, mert akkor nem használjuk a turizmus ügyét.

A turizmus ügyét, amely, mondom, az adatok szerint jobb képet mutat most a vendégforgalmi adatokra, mint amit a vállalkozók és a turisztikai szolgáltatók érzékelnek, hiszen nagy várakozás előzte meg a kétharmaddal rendelkező kormányt, mert ettől, mivel előzetesen azért a kormánypárti politikusok szóltak erről, adócsökkentést, áfacsökkentést, növekvő hitelforrásokat vártak, és valljuk be őszintén, hogy ez nem nagyon teljesült, mert áfacsökkentésből áfanövekedés lett, 25 új adónem lett az adócsökkentésből. Néhány kisebb területen sikerült változást elérni, ami kedvezően érintette a turizmust, ezt is el kell ismerni, de ezekben a nagy ügyekben sajnos nem javult a turizmus vállalkozásainak a jövedelmezősége.

Bővülő forrást vártak a Turizmus Zrt. marketingkereteinél is. Ez bizony nem bővült, hanem csökkent még a következő évre vonatkozóan is, ahogy látjuk a költségvetési adatokat, és igaz ugyan, hogy miniszterelnök úr úgy kirántotta érzéstelenítés nélkül az 1 milliárd forintot az általános pénzügyi tartalékból a fogturizmus javára, mint a huzat, de azt nem nagyon lehet látni, hogy ennek milyen mérhető haszna volt egyébiránt azoknak a fogászoknak a bővülő vendégkörén túl, akik erre sikeresen tudtak pályázni.

Azt is várták, hogy az EU-pályázatás egyszerűsödjön. Itt egy évig majdnem leálltak az EU-pályázatok. Szerencsére újraindultak, de örülök neki, hogy miniszter úr is megállapította, hogy sajnos szűkülnek a hitelfeltételek, és bizony ez nagyon sok esetben azt gátolja, hogy egy-egy fejlesztés megvalósulhasson. Pedig ezek valóban a jövő kulcspontjai, mint ahogy az önök által kiadott írásbeli anyagban is szerepel, hogy azok a fejlesztések, amelyek több mint 200 milliárd forintos európai uniós támogatással az elmúlt időszakban megvalósultak, növelték Magyarország és egy-egy térség vonzerejét.

Én most már azt mondom, hogy a kezdeti nehézségek ellenére a SZÉP-kártya egy nagyon jó történet, lehet azt mondani, hogy egy egyre bővülő sikertörténet. Nyilván önök is tudják, hogy vannak még itt a felhasználás és a felhasználhatóság körül kisebb gondok - ezeket nem sorolom fel, mert ugyanúgy ismerik, mint én -, ezeket érdemes lenne rendbe tenni. Nagyon bízom abban, hogy az a kötelezettségzegési eljárás, amelyet az Európai Unió indított a SZÉP-kártyával szemben, hamarosan lezárul, és nem veszélyezteti a SZÉP-kártya további sikerét.

Egy dologra azonban szeretném felhívni a figyelmet, amelyet szintén mutatnak a statisztikák. *(Szilágyi György és Horváth Zoltán megérkezik az ülésre.)* Az, hogy a SZÉP-kártyából, amelyet eredetileg miniszterelnök úr is rekreációs célra szánt, majdnem a kétharmad részét „vendéglátás” zsebre költik, egyben jelzi azt is, hogy bizony az embereknek kevesebb lett a pénze, így inkább a vendéglátás felé fordulnak, mint a rekreáció felé. Tehát amikor januárban el kell dönteniük, hogy hova tegye a munkavállaló a pénzt, akkor gyakran azért választják a vendéglátást, mert fontosabb nekik a napi megélhetés, mint a pihenés. Itt valami olyan szabályozórendszer kellene kidolgozni, amelyen remélem, sőt biztos vagyok benne, hogy dolgoznak, amely itt azért egy arányosabb felhasználást tesz lehetővé.

Idetartozik az is, amit a Gyógyfürdők Szövetsége időről időre fölvet, hogy szabadabban lehessen felhasználni - hiszen egyik sajátosságunk a gyógyszolgáltatásaink köre - a gyógyfürdő-szolgáltatásokra is a SZÉP-kártyát. Tehát itt legyen olyan formában átjárhatóbb a felhasználás.

A nemzeti védjegyet én egyértelműen jónak tartom, hogy azokról is szóljak, ami jó. Különösen jó, hogy a Hotelstars Union is, amelyet a Magyar Szállodaszövetség vezetett be, nemzeti védjegy rangot kapott, hiszen nemcsak Magyarországon, hanem az Unióban is elismerik, és ez óriási érték számunkra.

Nagyon örülök annak is, hogy a turisztikai desztinációs menedzsmentek egyre bővülnek az országban, annak különösen, hogy most újra megjelent egy év után a pályázat. Annak már kevésbé, hogy a turisztikai klaszterekkel együtt is csökkent a keret, mert két különféle szervezet pályáztatásáról van szó. Tehát ezt a turisztikai desztinációs menedzsmentek is joggal fölvetik, hogy jobb lett volna az ő feladatkörükhöz jobban igazítani a pályáztatást. Itt kérdezném is miniszter urat, hogy milyen szerepet szánnak a jövőben a turisztikai desztinációs menedzsmenteknek a turizmus szervezetrendszerén belül, hiszen ez érinti majd a nemzeti turizmusfejlesztési stratégiát is és természetesen a megalkotás alatt álló turizmustörvényt is.

Szeretném felvetni az idegenforgalmi adó kérdését. Örülök annak, hogy fideszes képviselőtársunk módosító indítványával visszakerült a 2013-as költségvetésbe az ehhez adott állami támogatás. De kérdezném, hogy lehet-e valamit tenni Budapest ügyében azért, hogy gyakorlatilag a főváros szinte marketingkeret nélkül maradjon, mert a kerületi önkormányzatok döntő részben a Turizmus Zrt.-vel kötik meg a megállapodást, három kerület pedig nem is vezetett be idegenforgalmi adót, ami lehet ugyan jó, de azt tekintve, hogy Budapestre érkezik a külföldi vendégek meghatározó része, ez mindenképpen meggondolandó.

Rögtön befejezem, elnök úr, köszönöm szépen a türelmét.

Ezek után engedjenek meg három rövid kérdést. Az egyik az, hogy konkrétan mit kívánnak tenni a turisztikai vállalkozások jövedelmezőségének a javítása érdekében, hiszen általában megfogalmazott célokat a miniszter úr. Lehetne-e ebből bővebben hallani, vagy ez még kidolgozás alatt van?

Nóhet-e a turizmus nemzeti marketingkerete a turisztikai célelőirányzaton belül?

Végül az utolsó, hogy gondolkodik-e abban a kormány, hogy egy új nemzeti légitársaság létrehozásáról döntsön, mert igaz, hogy a Malév csődje sok tekintetben átrendezte a hozzánk érkező forgalmat, hiszen az olcsó légitársaságok elsősorban egy alacsonyabb költségű, de nagyobb számú vendégkört hoztak Magyarországra, viszont innen kikerültek azok a turisták, akik a nagyobb költségű szegmenst jellemzik, a budapesti magas kategóriájú szállodák vendégköre, valamint az üzleti konferenciaturizmus is.

Köszönöm szépen a figyelmet, és tisztelettel várom a válaszait. Köszönöm szépen.

Még egy mondat. Azzal, hogy a nemzeti turizmusfejlesztési stratégiát újraalkotják, egyébként messzemenően a magam részéről is egyetértek, gondolom, a bizottság tagjai is, mert teljesen természetes, hogy egy valamikor megalkotott stratégiát állandóan újra kell gondolni és a realitásokhoz szabni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most azt fogjuk csinálni, hogy minden frakciónak megadom a szót, és amikor a frakciók szóltak, akkor miniszter úr válaszol. Utána még, ha van időnk, akkor kérdezhetünk tovább, ha nincs, akkor fölfüggesztjük az ülést, és folytatjuk tovább, amikor új időpontot tudunk rá szerezni.

Lasztovicza Jenő!

LASZTOVICZA JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Képviselőtársaim! Pál Béla képviselőtársamat jó volt hallgatni néha-néha, hiszen olyan dicsérő szavakat használt, ami igen ritka képviselőtársamtól, mert hiszen legfőképp a kritikáit szokta megjegyezni, ami soha nem baj, mert a kritikákból lehet sokat tanulni, ha az ember odafigyel ezekre a kritikákra. Viszont azért egy dologra szeretném felhívni a figyelmét Pál Béla képviselőtársamnak, hogy ő mindig elfelejti a múltat, és a mai jelen gazdasági környezetében azért érdemes néha visszatekinteni az elmúlt 6-8-10 évre is, mert a gyökerei ennek a mai állapotnak valahol ott kezdődnek.

De én nem is szeretném megismételni azokat a dicsérő szavakat, amik a SZÉP-kártyával kapcsolatosak, hiszen nagyon jól tudjuk, hogy az idén augusztusig - és majd év végéig - már forintálisan több SZÉP-kártyát költöttek el, mint az előző évben, mert az előző évben csak 22 milliárd forintos üdülési csekk fogyott el, és már több mint 26 milliárd körül járunk a SZÉP-kártyánál. Tehát úgy tűnik, hogy ez igazolja azokat az elvárásokat, amik miatt ez létrejött.

Jó volt hallani a miniszter úrtól, hogy az adórendszer módosítása, illetve az adókkal való idegenforgalom-élénkítés egy nagyon fontos eszköz lehet, amit már igazából tényleg a bizottság is vár.

Nem tudom, beszélt-e Pál Béla képviselőtársam a védjegyről. Azt gondolom, hogy nagyon fontos, ami a szálláshelyeknél történt a védjegy bevezetésével kapcsolatban. Az lenne a kérdésem, hogy más területeken, mint a fürdők például, ilyen területeken ez bevezetésre kerül-e.

A turizmustörvénnyel kapcsolatban maximálisan egyetértek képviselőtársammal, hogy nagyon jó, hogyha idén pontot tudunk tenni ennek a törvénynek a létrehozására, és tényleg nagyon fontos az, hogy megfelelő alapjai legyenek meg ennek a törvénynek, és nagyon jónak tartjuk, hogyha tényleg két héten belül a bizottság láthatja a koncepció lényegét.

Amit itt utolsó mondatában képviselőtársam is említett, azt gondolom, hogy egy magyar érdekeltségű légitársaság nagyon fontos lenne abban is, ahogy elhangzott, a magyar utazási irodák munkáját is nagymértékben megkönnyítené, hogyha lenne egy magyar érdekeltségű utazási iroda, hiszen így a ki- és beutazásokat sokkal nagyobb biztonsággal tudnák szervezni, hiszen az utazási irodáknak ez lenne a lényege. Az utazási irodák véleménye szerint idén közel 2 milliárd forintos az a kiesés, ami érte őket. Ha jó információim vannak, állítólag van is lehetőség arra, hogy ez elég gyorsan megvalósítható lenne. Azt gondolom, hogy a kormány is partner abban, ha ez lenne, hiszen a magasabb költségű vendégeket hoznák ide ezek a repülőgépjáratok, és nem az alacsonyabb költségű vendégeket, akik a fapadossal jönnek.

Összességében nekem nagyon pozitív volt az, amit miniszter úr említett a rövid hozzászólásában, és én erre lennék csak kíváncsi, ha a légitársasággal kapcsolatos kérdésemre válaszolna.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Zakó képviselő úr!

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Én tényleg tekintettel leszek az ön elfoglaltságára, és nemcsak hivatkozom rá, hanem be is tartom az időkeretet. Gyors leszek.

Az egyik az, hogy egy-másfél évvel ezelőtt öntől kérdeztem, és akkor ígéretet kaptunk arra vonatkozóan, hogy lépni fognak az ügyben, az Artisjus kérdésében. Elképesztő, hogy ma már ott tartunk, olyan gyér forgalom mellett, hogy az egy napra eső Artisjus szerzői jogdíj sokszor nagyobb, mint az egység bevétele, hogy az üres szobákban álló tévékészülékek alapján fizetik a szállodák is a jogdíjat, és a forgalomhoz, a vendégéjszakákhoz semmi köze az Artisjusnak. Igazságtalan a rendszer, megoldásra vár, és ön ezt körülbelül másfél évvel ezelőtt megígérte.

Föltette önmagának a kérdést, hogy az áfacsökkentéssel vagy pedig a jogi szabályozórendszer, adószabályozó rendszer mérséklésével segítsük a turizmust. Szerintem mind a kettővel. Ön is látta, mondta, hogy az áfa extrém magas, európai, sőt világszínvonalon a legmagasabb fokon áll, és a dolgozók terheinek a mérséklését is erősen javaslom.

Azt a felemás helyzetet is föl kellene oldani, hogy az egyszerűsített foglalkoztatási törvényben rögzítettektől eltérően ne csak a turizmusban, hanem a vendéglátásban dolgozók is kaphassanak adókedvezményt, különben az a helyzet áll elő - túl azon, hogy az építőipar és

a mezőgazdaság után a turizmusban nagyon magas a feketemunkások aránya -, hogy az a londiner, aki napközben, délelőtt az érkező vendégeket kedvezményes adóteher mellett segíti, a kofferjeiket cipeli, ugyanazt az embert állítják be este felszolgálni, aki esetleg kétbalkezes, és még a napi köztehertétel-különbség miatt is inkább a tulajdonos rákényszerül arra, hogy beállítsa. A vendégek sínylik meg ennek a kárát.

Nem minden az ön szakterülete, ami a turizmusban számít a kultúrától a közlekedésen keresztül, tehát én nem terhelem ezekkel a kérdésekkel, de azért szeretném jelezni, hogy az általános elszegényedés egy belföldi keresletfelhajtó erőt is tartalmaz, amely csak ideig-óráig fog tartani. A turista a rövidített definíciója szerint nem munkavégzés céljából tett mozgás. Hát rengeteg, több százezer fiatal már kiment úgy külföldre, hogy egy részük nem jön vissza, sajnáljuk őket, és ne felejtjük el, hogy vannak olyanok is, akik hiába kapják meg a SZÉP-kártyajuttatásokat, üres tank mellett nem tudnak elindulni sem. Nem ritka azon vendégek száma, akik 500 forintot képtelenek az egyhetes nyaralásuk alatt zsebből kifizetni, SZÉP-kártyával számolják ki az utolsó fillérig a költenivalót, és hűtőtáskával érkeznek, és semmit nem fogyasztanak extrát, mert képtelenek rá. Tehát globálisan nézve a dolgot azért a nagy elszegényedés nincs kedvező hatással a turizmus fejlesztésére.

Az LPG adójának emelését nem hozom ide, de hát minden, ami a mozgást nehezíti, drágábbá teszi, ellene hat a turizmusnak.

Sokan sérelmezik a fogászati turizmusra adott milliárdos összeget. Mindenki azon a véleményen van, hogy az a réteg, amely ezt a keretet pályázhatta, pályázta, és meg is nyerte, köszöni, meglett volna e nélkül a keret nélkül is, azok a turisztikai vállalkozók is ki tudták volna szolgálni ezeket a speciális igényeket, akiknek amúgy a fogászathoz semmi közük nincs.

Kérem szépen, hogy a teljes befolyását vesse latba majd, amikor a turizmustörvény készül. Egyrészt a vendéglátás mint kifejezés és mint az igazi húzóágazat szerepeljen majd a törvény nevében, mert már néha így is halljuk, hogy turizmus-, vendéglátástörvény, illetve ha az országban minden nemzeti, a vámhivataltól a kormányig, az együttműködésig, akkor ezt a tdm keresztnévre hallgató szervezetet a maguk erejével próbálják meg magyar névre átalakítani. Méltatlan az önök kormányának a gondolkodásához is, és teljesen idegen minden magyar nyelvtől, ez így rögzült. Semmi nem késő, ezt változtassuk meg, desztinációs menedzsment a nemzeti kormányon belül furcsa.

Még egy utolsó. A jó időt, a nagyon szép nyári időt ne könyvelje be magának a kormány mint a tevékenységének egyik jó eredménye, a jóisten hozzájárult ahhoz, hogy ilyen időnk volt az idén nyáron.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Mielőtt miniszter úrnak megadnám a szót, két mondatot hadd mondjak.

Az egyik az, hogy ha olymértékben taszító lenne Magyarország, ahogy Pál Béla úr elmondta a pávatánc kapcsán, akkor nem növekedett volna a belföldi és a külföldi, főleg a külföldi turisták Magyarországra jövetelének mennyisége. Ez 2010-11 vonatkozásában plusz 10,4 százalék a külföldi és 4,7 százalék a belföldi vendégek számánál. Ez az egyik.

A másik. Nagyon szépen kezdte Pál Béla képviselőtársunk, de én azt gondolom, hogy végre van egy olyan kormányzat és egy miniszterelnök, aki nemzeti módon tud gondolkodni, és nem keringőzik se szovjet keringőt, és se nem belga, se nem angol, hanem egész egyszerűen magyar gondolatokban fogalmazza meg a dolgait. Lehet, hogy ezt nehéz elfogadni, mert sokáig nem volt így, de most így van, és azt gondolom, hogy ez jó. Nyilván ennek lehetnek anomáliái, de összességében az irány rendben van, azt gondolom.

Na most a szakmáról. Azt gondolom, hogy kérhetjük miniszter úrtól azt, hogy ha lehet, akkor a Turizmus Zrt. mondhasson véleményt a különféle turisztikai pályázatok

elbírálása előtt. Az elmúlt bizottsági ülésen fölmerült, hogy elsősorban turisztikai attrakciók fejlesztésében kellene javulnunk, hiszen bár sok minden látnivaló van ebben az országban, de az attrakciófejlesztés azért még gyerekcipőben jár. Viszont nem szeretnénk úgy járni, mint a fürdőfejlesztésnél, hogy az isten tudja, hány fürdő épült meg, mindenhol, ahol víz volt, ott fürdő is épült, így aztán nagyon sok fürdő nem rentábilis, hiszen annyi vendég nincs, mint amennyi fürdő tudná őket fogadni. Ha szeretnénk elkerülni ezt a turisztikai attrakciófejlesztésnél, akkor azt gondolom, hogy a szakma legmagasabb szintjét, a Turizmus Zrt.-t illene erről megkérdezni, mondjon véleményt, hogy hol és miképpen gondolja a turisztikai attrakciók fejlesztését, elhelyezését.

A múlt bizottsági ülésen felmerült, hogy a minőségi irányt tartsuk, tehát ha már valamit fejlesztünk, inkább kevesebbet, de jobbat, semmiféleképpen ne menjünk el a selejtes, a gyenge minőségű felé, mert az a tapasztalat, hogy az emberek, bár recesszió van, de a pénzüket a jóra, a minőségre még mindig szívesen költik, jóval szívesebben, mint a gyengére.

Átadnám a szót a válaszokra, miniszter úr.

Dr. Matolcsy György válasza

DR. MATOLCSY GYÖRGY nemzetgazdasági miniszter: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Bizottság! Köszönöm a véleményeket is és a kérdéseket is. Igyekszem röviden, de talán kitérve mindenre, válaszolni a felvetésekre.

Tündérmese, gazdaságpolitikai különbségek. Ezek megmaradnak közöttünk. Angol nyelven a tündérmese egy valóságos történet, ami szép és sikeres főként, tehát a magam részéről erőteljesen hiszek benne, egyre inkább egyébként, hogy ez megerősödhet az elmúlt két-két és fél év európai uniós fejleményei alapján, hogy Magyarország egyértelműen sikertörténet lesz. Nagyon sok mindenben már azok vagyunk, de hát rengeteg mindenben még nem.

Tehát az, hogy egy ilyen adóssággal, a költségvetés kiadási és bevételi szerkezetét torzító feltételrendszerrel, egy ilyen foglalkoztatási szerkezettel Magyarország képes egyszerre csökkenteni az államadósságot, 3 százalék alatt tartani tartósan az államháztartás hiányát, bővíteni jelentős mértékben, majdnem kizárólag egyelőre közmunkával, de bővíteni a foglalkoztatást, és csökkenteni a munkanélküliséget, miközben persze ez egy stagnáló év - reméljük, nem visszaeső, hanem az év végére kiderül, hogy stagnáló év -, tehát 0-1 százalék közötti bruttó hazaitermék-csökkenés lesz. Ez azt jelenti, hogy itt valami történik Magyarországon, ami egy későbbi sikernek az első szakasza.

Ezért sokan látják úgy a világban, egyre többen, hogy legalábbis egy alternatíva ez a magyar gazdaságpolitika, azt hiszem. Hogy ebből igaz, sikeres történet lesz-e, amit tündérmesének hívnak majd 5-10 év múlva, azt majd együtt megbeszéljük.

Elnök úr válaszolt arra, hogy igen, az Európai Unióból érkezik a négyötöde a külföldi vendégeinknek, most egyértelműen azért, mert minőséget kapnak, elérhető áron az ő szempontjukból. Egyébként az, hogy Barcelona és Berlin mellett Budapest az úgynevezett fiatal európai turizmus központja, egy óriási siker, Budapest sikere, az éttermektől romkocsmákon át az V. kerületi fejlesztésekig, és persze a fapados cégeké is. Ezek egymás mellett vannak, tehát átrendeződik.

Így, ahogy Pál Béla képviselő úr mondta, most a nemzeti légitársaság kiesése miatt is meg a 2008 utáni világ miatt is csökken az a konferencia, üzleti turizmus, ami magas költséget jelent. Ezt majd vissza kell hoznunk, szerintem nemzeti légitársasággal meg néhány más módon, de ez a csökkenés nagyon sok más emelkedés mellett valósul meg. Például a fiatalok célba vették Budapestet, például gasztroturizmusban célba vették, egyelőre sajnos még csak Budapestet, de annak örülünk. Majd aztán el kell jutniuk az ország minden gasztronómiai központjába.

Az a helyzet, hogy az adók száma csökkent 2010 közepéhez képest most ősze, és jövő évben is érvényes ez, az adócentralizáció mértéke nagyon kicsivel, de azért 1 százalékkal, 39-ről 38 százalékra csökkent, mert alapvetően az adónemek átrendezése folyik, úgy, ahogy ezt képviselőtársaim látják.

Fogturizmus. Magyarország felépített egy fogturizmuselőnyt, amelyet Lengyelország, Törökország és még néhány más állam óriási központi fejlesztésekkel megpróbál a maga felé hajlítani. Azt gondolom, hogy ezzel az 1 milliárd forintos támogatással - egyébként most indul majd, tehát még nincs, nem lehet eredménye, mert még csak most indul el ténylegesen a pénz felhasználása - képesek leszünk megtartani a pozícióinkat. Ez óriási eredmény lesz ám, tehát az Európai Unió belüli 42 százalékos fogturizmusban maradni, 42 százalékban. Nem tudok olyat, hogy bármiben lennénk 42 százalékon. Ez egy nagyon nagy lehetőség, nagyon nagy megőrzendő érték.

A SZÉP-kártyánál egyetértek képviselő úrral, hogy tekintsük át, mégpedig most ősszel, hogy hogyan is sikerült a SZÉP-kártya szabályozása. Egyrészt siker, 716 ezer embernek van már SZÉP-kártyája. Ez bővül, és azt gondolom, jövőre még jobban bővül, de a belső arányokat nézzük meg, mert valóban, egyelőre a rekreációra - fürdő, szálloda - nem vették igénybe annyian, és mi más arányokra gondoltunk, ez így van. Úgyhogy azt javaslom, hogy nézzük át, és ha szükséges, módosítsunk a szabályozáson.

Köszönöm szépen, amit a nemzeti védjegyről, illetőleg egyelőre a tdm névre hallgató valamiről, igen, turisztikai desztinációs menedzsmentről mondott képviselő úr és Zakó alelnök úr is. Ennek magyar nevet kell adni, ez teljesen nyilvánvaló, az új törvényben magyar neve lesz, és már magyar névvel fut majd a törvényben az egész konstrukció, amely helyi, nagyon erős turisztikai irányítást jelent majd.

A budapesti marketingkeretről majd kollégáim egyeztetnek, én egyetértek a keret megemelésével.

Lesz budapesti tdm, majd új néven. Ez önkéntes alapon szerveződik, de mi részt veszünk a szervezésében, és szükségesnek is látjuk.

A turisztikai vállalkozások jövedelmezőségét nagyon sok minden javítani fogja a következő években. Kikerül egy sor kamat- és törlesztési kiadás, nem kerül be új, helyette európai uniós források kerülnek be. Elsősorban a középosztályra épülő belső költség bővül, és a külföldi pedig, én azt gondolom, hogy jelentősen bővül majd mind az Európai Unióból, mind a keleti és déli nyitás keretében a világ más államaiból is.

Azt gondolom, hogy a nemzeti légitársaságra, amit az NGM a lehető legnagyobb mértékben támogat, az NFM végzi az előkészítő munkát, és a tárgyalásokat az NFM tartja kézben, szükségünk van. Tehát az első sokkon túlvagyunk, a fapadosok részben átvették, részben új szegmenseket is nyitottak vagy magyarul, új réseket is nyitottak, főként a budapesti turizmusban, de ez nagyon kevés. Tehát nem csupán egyébként Budapestről van szó, hanem Sármellékről és legalább öt-hat más regionális repülőtérrel is. Mindegyikre érvényes az, hogy egy nemzeti légitársaságnak újjá kell szerveznie a közlekedési koncepciónak ezt a részét.

Lasztovicza Jenő alelnök úrral mélyen egyetértek. A védjegyet ki fogjuk terjeszteni a fürdőkre és az ifjúsági szálláshelyekre is. Az első esetben ez utolsó szakaszban van, az ifjúsági szálláshelyeknél pedig elkezdtük a tárgyalásokat.

A nemzeti légitársaságról pedig ez a helyzet, hogy az NGM mindent megtesz, amit tud ebben a kérdésben, az NFM végzi az előkészítő munkát.

Zakó alelnök úrnak köszönöm szépen, amint emlékeztetett engem a korábbi Artisjus-ígéretemre. Igen, tárgyalunk. Forgalmi alapú befizetési díjra gondolunk, ezt a javaslatot megtettük. A KIM kezében van az előkészítés. Szorgalmazni fogjuk, hogy minél előbb a forgalmi alapú díjfizetésre térjünk rá.

Az, amit mond alelnök úr, teljes mértékben igaz, tehát a vendéglátást és turizmust és egyébként sok más ágazatot együtt kell kezelni a munkahelyvédelmi akciónk keretében, meg

később is az élők munkaterhek csökkentése szempontjából is együtt kell kezelni. Tehát január 1-jétől olyan első munkahelyvédelmi akció lép életbe, ami érezhető, hogy nagyjából 1 millió és 1,5 millió közötti, hogyha beveszem a két vállalkozást is, tehát a kisadózókat és a kisvállalati adót, nagyjából 1-1,5 milliós munkavállalói csoportra terjed ki, de együtt kezeli a vendéglátást és a turisztikai ágazatot.

Fogásatról volt szó. Igen, a törvény turizmus- és vendéglátástörvény lesz, tehát együtt kezeljük. A magyar név pedig fontos.

A jó időt köszönjük az Úrnak, éltünk vele. Augusztusban állítólag még jobban éltünk vele, de ez még a számokban nem jelentkezik.

Elnök úrral a lehető legmélyebben egyetértünk. Csak a minőség győz majd a magyar turizmusban és vendéglátásban, mert erre képesek vagyunk, ezt eddig megmutattuk. Semmi nem marad versenyképes a következő 10-15-20 évben Európában, ami nem a minőségre épül. Ha ugyanúgy, mint Bécsben, eljönne Budapestre 6-700 ezer japán turista - nem jön el, mert nem kapja ugyanazt a minőséget -, akkor egészen más lenne, még jobb lenne a budapesti turisztikai vállalkozások jövedelmeződése. Minőség, minőség, minőség.

Végül, egyetértünk, hogy a nemzeti fejlesztési kabinet hallgassa meg, kérje be előzőleg a Turizmus Zrt. és általában egyébként a szakma véleményét, de most akkor kérjük be a Turizmus Zrt. véleményét a fejlesztésekről. 60 milliárd forint 1 milliárd feletti fejlesztésről van még szó. Azt gondolom, érdemes egy ilyen plusz véleményt beszerezni.

Még egyszer, nagyon szépen köszönöm a kérdéseket is és a hozzászólásokat is. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miután az időnk lejárt, illetve a 10 óráig tartó időnk lejárt, ha van még kérdés, akkor azt gondolom, hogy a bizottsági ülést felfüggesztjük, és folytatjuk tovább egy időpontban, amit egyeztetünk miniszter úrral.

Én köszönöm szépen miniszter úr válaszait, köszönöm a kérdéseket, véleményeket. A bizottsági ülést most befejezzük, bezárjuk. Jó munkát mindenkinek a mai napra. Értesítjük a bizottság tagjait, hogy mikor folytatjuk a beszélgetést.

Köszönöm szépen.

DR. MATOLCSY GYÖRGY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 02 perc)

Szalay Ferenc
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Földi Erika